

119

TG-OM-150-61

ry turystyczne.

Z kolei lokalizacja urządzeń turystycznych na terenach niezagospodarowanych i trudno dostępnych /górskie/ - podlega analogicznym prawidłom ogólnie przyjętym dla warunków sytuowania tak indywidualnych obiektów jak i zespołów w terenach otwartych. Związane ściśle z krajobrazem podpadają pod ustalone zasady formowania układów przestrzennych.

Ważnym elementem przy rozważaniu lokalizacji na terenach niezagospodarowanych - w "otwartym krajobrazie" - jest trafne wyczuwanie właściwej skali i proporcji dzieła architektury w zestawieniu i powiązaniu z istniejącą skalą otaczającego krajobrazu. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę na współzależność prawidłowo ułożonego programu użytkowego a bezwzględną wielkością obiektu turystycznego i wspomnianą tu skalą otoczenia. Powzięcie właściwej decyzji plastycznej, wyznaczenie prawidłowej roli obiektowi w krajobrazie, daje możliwości rozstrzygnięcia kompozycji przestrzennej i wyboru tendencji zmniejszającej lub zwiększającej skalę otoczenia.

Istniejące wartości naturalne, występujące w bardzo różnorodnej formie, niekiedy decydująco wpływają tak na sprawy samego zagospodarowania terenu jak i na kształtowanie samodzielnego obiektu lub zespołu architektonicznego. Wpływ tego czynnika wymaga rozpatrzenia i należy go rozważyć w aspekcie topograficznym i klimatycznym. Pierwszy dotyczyć będzie przyrodzonych wartości stałych, niezmiennych. Zaliczyć tu należy sprawy wynikające z układu fizjograficznego terenu, jego wartości geologicznych oraz ważnej dla zagadnień projektowania, sprawy układu warstwicowego. Badania fizjograficzne, dające wykaz warunków naturalnych oraz ich przydatności, ocena terenu z punktu najodpowiedniejszego, gospodarczego wykorzystania go, to podstawowe warunki tego czynnika. Rozeznania wymaga również sprawa układu hydrologicznego a przede wszystkim